

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 75/09-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. marca 2009 predbežne prerokoval sťažnosti spoločnosti L., a. s., B., zastúpenej advokátom JUDr. J. F., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jej základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Prievidza v konaniach začatých 26. júla 2006 a 19. októbra 2006 o zaplatenie peňažnej pohľadávky s príslušenstvom a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti spoločnosti L., a. s., vedené pod sp. zn. Rvp 17902/08 až Rvp 18504/08 a sp. zn. Rvp 28509/08 až Rvp 29797/08 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude vedené pod sp. zn. Rvp 17902/08.

2. Sťažnosti spoločnosti L., a. s., o d m i e t a ako zjavne neopodstatnené.

Odôvodnenie:

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 15. júla 2008 a 15. októbra 2008 doručené sťažnosti spoločnosti L., a. s., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie veci v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Prievidza (ďalej len „okresný súd“) v konaniach začatých na návrh sťažovateľky 26. júla 2006 a 19. októbra 2006, ktorých predmetom bolo rozhodovanie o uplatnenej finančnej pohľadávke s príslušenstvom.

Z predložených sťažností vyplýva, že ku dňu ich doručenia ústavnému súdu neboli uvedené konania o návrhoch sťažovateľky doručených okresnému súdu prostredníctvom kuriéra právoplatne skončené. Okresný súd nevykonal v predmetných veciach žiaden relevantný procesný úkon. V tejto súvislosti sťažovateľka poukázala hlavne na skutočnosť, že do dňa doručenia sťažností ústavnému súdu nebola vyzvaná ani na zaplatenie súdnych poplatkov za podané návrhy.

Podľa sťažovateľky *„okresný súd prejednáva spor o zaplatenie relatívne nízkej peňažnej pohľadávky, ktorý nevykazuje znaky právnej a faktickej zložitosti“*. Správanie sťažovateľky podľa jej názoru nemohlo spôsobiť prietahy.

Sťažovateľka ústavnému súdu navrhla, aby rozhodol, že postupom okresného súdu bolo porušené jej základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a právo na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Súčasne žiadala, aby jej ústavný súd priznal primerané finančné zadosťučinenie v sume 20 000 Sk (čo po prepočte predstavuje sumu 663,88 €).

Ústavnému súdu na základe výzvy z 27. júla 2008 doručila predsedníčka okresného súdu 8. septembra 2008 podanie, v prílohe ktorého pripojila listinné materiály obsahujúce

korešpondenciu prebiehajúcu v dotknutých konaniach medzi sťažovateľkou a okresným súdom. Prostredníctvom nej ústavný súd zistil tieto skutočnosti rozhodné pre posúdenie veci. Dňa 26. júla 2006 sťažovateľka doručila okresnému súdu podanie označené ako „*Sprievodný list k návrhu*“, v ktorom uviedla «*podávam Vám ďalšie Žaloby na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku som aj tieto ďalšie podania urobil elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona. Podanie vrátane príloh obsahuje elektronické dokumenty uchované na „DVD nosiči“, ktorý tvorí prílohu listu.*». Na uvedené podanie reagoval okresný súd listom z 27. júla 2006, v ktorom upozornil sťažovateľku, že z technického hľadiska nie je možné takto urobené podanie z jeho strany prijať, pretože okresný súd nemá k dispozícii elektronickú podateľňu, zároveň poučil sťažovateľku, že podania je možné doručiť poštou, faxom, resp. osobným podaním.

Dňa 19. októbra 2006 sťažovateľka doručila okresnému súdu ďalšie podanie označené ako „*Sprievodný list k návrhu*“, v ktorom uviedla: „*Podpísaný splnomocnený zástupca spoločnosti B. a.s. som na Váš súd dňa 31.3.2006 podal Žaloby na vydanie platobných rozkazov vrátane príloh, pričom v zmysle § 42 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku som uvedené podania urobil elektronickými prostriedkami podpísané zaručeným elektronickým podpisom podľa osobitného zákona. Toto podania vrátane príloh obsahovalo elektronické dokumenty uchované na „DVD nosiči.“. Tiež poukázala na to, že okresný súd jej podanie odmietol v tom čase prijať s poukazom, že podateľňa okresného súdu nie je na prijímanie podaní podpísaných elektronickým podpisom technicky vybavená, a z tohto dôvodu jej dva kusy „DVD“ nosičov zaslal späť. Sťažovateľka v liste v závere uviedla: „Kedže však v zmysle ust. §-fu 42 ods. 1 OSP je Váš súd povinný takého podanie prijať, predpokladám, že v období od 31.3.2006 (kedy som na Váš súd Žaloby na vydanie platobných rozkazov prvý krát podal) ste do dnešného dňa (čo je už pol roka) technické problémy súvisiace s prijímaním podaní urobených elektronickými prostriedkami podpísané elektronickým podpisom podľa osobitného zákona odstránili. Preto Vám presne to isté podanie, aké som urobil dňa 31.3.2006 podávam aj teraz.“ Okresný súd na toto podanie sťažovateľky odpovedal listom z 20. októbra 2006, v ktorom ju oboznámil s tým, že jej podanie urobené formou elektronického dokumentu nemôže prijať, pretože nemá*

k dispozícii elektronickú podateľňu, zároveň ju poučil o možnosti realizovať podanie poštou, faxom, resp. osobným podaním.

S odstupom času listom z 19. februára 2008 okresný súd adresoval sťažovateľke výzvu tohto znenia: *«V roku 2006 boli zástupcom Vašej spoločnosti JUDr. M. P. doručované súdu elektronické dokumenty podpísané zaručeným elektronickým podpisom na „DVD nosiči“. Žiadam Vás, aby ste tieto nosiče súdu opätovne predložili za účelom ďalšieho procesného postupu. V roku 2006 nebol súd na prijímanie uvedených podaní vybavený elektronickou podateľňou, preto boli DVD nosiče Vášmu zástupcovi vrátené. V súčasnosti je súd pripravený elektronické podania prijať, preto Vás na ich predloženie vyzývame.»* Sťažovateľka podaním z 26. februára 2008 oznámila okresnému súdu, že originály nosičov mu nemôže predložiť, pretože ich pripojila ako dôkazový materiál v súvisiacich konaniach prebiehajúcich na ústavnom súde, no môže mu poskytnúť ich identické záložné kópie. Okresný súd takúto možnosť akceptoval a oznámil sťažovateľke v liste z 5. marca 2008, že žiada o predloženie týchto kópií. Sťažovateľka podaním z 10. marca 2008 však požiadala okresný súd, aby ju ešte predtým informoval, *„akým spôsobom bude naložené s elektronickými kópiami dokumentov“*. Okresný súd listom z 31. marca 2008 opätovne požiadal o zaslanie uvedených kópií a poučil sťažovateľku, že je ochotný prijať aj podania v písomnej forme. Sťažovateľka reagovala podaním zo 4. apríla 2008 označeným ako *„Stanovisko“*, v ktorom uviedla: *„Bez konkrétneho opisu procesného postupu, ktorý bude Vaším súdom realizovaný, nemožno z našej strany vo veci pokračovať, pretože by sme sa vystavili reálnemu riziku premlčania pohľadávok, ktoré boli uplatnené prostredníctvom podaných návrhov.“* Okresný súd ďalším svojim podaním z 22. apríla 2008 sťažovateľke oznámil, že *„Z Ústavného súdu SR Košice nám boli doručené DVD nosiče obsahujúce Vaše podania doručené tunajšiemu súdu v roku 2006. V prípade, že na návrhoch, ktoré boli podané elektronickými prostriedkami a podpísané zaručeným elektronickým podpisom netrváte, oznámte nám túto skutočnosť v lehote 10 dní. Po uplynutí uvedenej lehoty začneme podania prijímať, s čím vzniknú náklady na úhradu ktorých Vás vyzveme.“* Sťažovateľka reagovala podaním z 29. apríla 2008, v ktorom okrem iného uviedla: *„musíme konštatovať, že z Vášho listu nie je zrejmé, aké návrhy Vám boli doručené. V roku 2006 sme realizovali viacero elektronických podaní s rozdielnymi návrhmi. Nevieme teda čoho by sa mala týkať*

náš súhlas či nesúhlas. Upozorňujeme, že v prípade, ak bude začaté súdne konanie na základe návrhov doručených treťou osobou – nie navrhovateľom – dôjde k porušeniu základnej požiadavky určenej pre platnosť podaných návrhov – prejavu vôle aktívne legitimovanej osoby. Takto podané návrhy nemôžu vyvolať právne účinky predpokladané ust. § 79 ods. 1 OSP.“

V ďalšom vyjadrení doručenom ústavnému súdu 18. februára 2009 predsedníčka okresného súdu uviedla, že elektronické dokumenty podpísané zaručeným elektronickým podpisom obsahujúce návrhy na vydanie platobných rozkazov, ktoré boli právnym zástupcom sťažovateľky doručené okresnému súdu v dňoch 26. júla 2006 a 19. októbra 2006, boli okresným súdom sťažovateľke vrátené z dôvodu, že okresný súd v tom čase nedisponoval elektronickou podateľňou vybavenou na prijímanie takýchto podaní. Po zriadení tejto elektronickej podateľne okresný súd viackrát vyzýval sťažovateľku na predloženie uvedených podaní (19. februára 2008, 5. marca 2008, 31. marca 2008, 22. apríla 2008, 5. septembra 2008 a 20. januára 2009). Sťažovateľka mu však dosiaľ „DVD“ nosiče nepredložila a podaniami z 20. októbra 2008 a 23. januára 2009 okresnému súdu oznámila, že nimi nedisponuje, pretože boli predložené Európskemu súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) ako dôkazy v konaní o jej sťažnosti.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

1. Podľa § 31a zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom

primerane ustanovenia zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“).

Podľa § 112 ods. 1 OSP v záujme hospodárnosti konania môže súd spojiť na spoločné konanie veci, ktoré sa u neho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, v súlade s citovaným ustanovením § 31a uvedeného zákona je však možné v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ods. 1 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane ustanovenie § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod spisovými značkami uvedenými v bode 1 výroku tohto uznesenia a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť predložených sťažností a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a okresného súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Verejnosť možno vylúčiť len v prípadoch ustanovených zákonom.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, pre ktoré je typické, že zodpovednosť za riadne začatie, priebeh a výsledok súdneho konania je predovšetkým na žalobcovi, ktorý sa domáha súdnej ochrany (IV. ÚS 250/04).

Z obsahu sťažností, z vyjadrenia okresného súdu, ako aj zo spisu ústavného súdu v predchádzajúcich sťažovateľkiných veciach vedených pod sp. zn. II. ÚS 149/08 a IV. ÚS 35/08 vyplýva, že návrhy sťažovateľky boli okresnému súdu doručené kuriérom 26. júla 2006 a 19. októbra 2006 v prílohe sprievodného listu. Okresný súd v prílohe listov z 27. júla 2006 a 20. októbra 2006 vrátil sťažovateľke jej podanie („DVD“ nosiče, na ktorých boli zaznamenané jednotlivé návrhy na začatie konania) späť.

Z dôvodu neprijatia návrhov okresným súdom sa sťažovateľka v záujme ochrany svojich práv obrátila sťažnosťou z 5. októbra 2006 a 14. decembra 2006 na ústavný súd, ktorý nálezom sp. zn. II. ÚS 149/08 z 24. júna 2008 a nálezom sp. zn. IV. ÚS 35/08 zo 14. októbra 2008 rozhodol o porušení jej základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v súvislosti s neprijatím uvedených návrhov urobených elektronickými prostriedkami a podpísaných zaručeným elektronickým podpisom a prikázal okresnému súdu v týchto veciach konať podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

V odôvodneniach obidvoch svojich rozhodnutí ústavný súd vyslovil, že v súlade s týmto príkazom bude povinnosťou okresného súdu opätovne sa zaoberať podaním sťažovateľky z 24. júla 2006 (doručenom okresnému súdu 26. júla 2006) a z 11. októbra 2006 (doručenom okresnému súdu 19. októbra 2006) ako návrhom na začatie konania, ktorý bol urobený zákonom ustanovenou formou, a postupovať vo vzťahu k nemu podľa príslušných ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, pričom právne účinky tohto podania zostanú zachované s účinnosťou ku dňu jeho podania.

V okolnostiach prípadu je nepochybné, že okresný súd bude povinný opätovne sa zaoberať podaním sťažovateľky z 24. júla 2006 a z 11. októbra 2006 ako návrhmi na začatie konania, a pritom musí zabezpečiť zachovanie jeho právnych účinkov ku dňu jeho podania, a to bez ohľadu na technické problémy, ktoré by mohli v tejto súvislosti vzniknúť. Tento právny názor je pre okresný súd záväzný (§ 56 zákona o ústavnom súde).

Sťažnosti na porušenie základného práva sťažovateľky podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru v konaní proti okresnému súdu doručené ústavnému súdu 15. júla 2008 a 15. októbra 2008 sa týkajú identických návrhov podaných okresnému súdu, ktoré tvorili základ predchádzajúcich sťažností podaných ústavnému súdu a o ktorých už ústavný súd rozhodol. Sťažovateľka v tomto prípade namieta síce porušenie inej súčasti základného práva na súdnu a inú právnu ochranu zaručeného v siedmom oddiele druhej hlavy ústavy (čl. 46 až čl. 50) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (ako to bolo v konaní vedenom na ústavnom súde pod sp. zn. II. ÚS 149/08 a sp. zn. IV. ÚS 35/08), avšak na základe tých istých podstatných skutkových a právnych okolností vo vzťahu k tomu istému orgánu verejnej moci. Zachovaná je identita namietaného zásahu do jej základných práv – namietaná nečinnosť okresného súdu v konaniach o návrhoch urobených formou elektronického podania, ktoré okresný súd odmietol prijať s poukazom na administratívno-technickú nespôsobilosť. Sťažovateľka v tomto prípade iba zvyrazňuje druhý – časový aspekt namietaného zásahu do jej práv, domáhajúc sa priznania primeraného finančného zadosťučinenia.

Namietaná nečinnosť okresného súdu v konaní v prvom prípade v období od 26. júla 2006 a v druhom prípade v období od 19. októbra 2006 je nevyhnutným dôsledkom

(sprievodným javom) toho, že okresný súd odmietol prijať ňou doručené elektronické podania s tým, že nedisponuje potrebnými technickými prostriedkami. Vo vzťahu k tomuto zásahu však sťažovateľka v konaní vedenom ústavným súdom pod sp. zn. II. ÚS 149/08 a pod sp. zn. IV. ÚS 35/08 už dosiahla nápravu (nálezom z 24. októbra 2008 a zo 14. októbra 2008) v podobe uznania (vyslovenia) porušenia jej označených práv ústavným súdom a v podobe príkazu ústavného súdu adresovaného okresnému súdu, aby o jej návrhoch konal podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (prirodzene, vrátane § 6 OSP, ktorý súdom prikazuje, aby v súčinnosti so všetkými účastníkmi konania postupovali tak, aby ochrana ich práv bola rýchla a účinná, ako aj § 100 ods. 1 prvej vety OSP, podľa ktorej len čo sa konanie začalo, postupuje v ňom súd i bez ďalších návrhov tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá).

Označené opatrenia na nápravu porušenia ústavnosti v sťažovateľkinej veci možno vzhľadom na okolnosti daného prípadu považovať za primerané a dostatočné. Pokiaľ sťažovateľka žiada v nových sťažnostiach (ktoré sú predmetom tohto konania) vysloviť, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu jej práv podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, a priznať kompenzáciu formou priznania primeraného finančného zadosťučinenia s poukazom na uplynulú dobu nečinnosti okresných súdov argumentujúc, že namietané porušenia jej práv nemožno napraviť obnovením stavu pred ich porušením, a obdobie, počas ktorého trvajú predmetné konania, pre ňu znamená „výrazné obmedzenie... vlastníckych práv“ a problémy v podnikateľskej činnosti, považuje ústavný súd sťažnosť za zjavne neopodstatnenú.

Ústavný súd zistil z vyjadrení predsedníčky okresného súdu a z korešpondencie medzi okresným súdom a sťažovateľkou, že okresný súd opakovane vyvinul iniciatívu (po doručení nálezov ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 149/08 a sp. zn. IV. ÚS 35/08 a potom, ako boli prekážky technického charakteru odstránené) smerom k sťažovateľke, aby získal predmetné podania a mohol riadne pokračovať v konaniach, avšak bezvýsledne. Sťažovateľka mu „DVD“ nosiče, na ktorých sú predmetné návrhy zaznamenané, dosiaľ nepredložila napriek jeho oznámeniu sťažovateľke z 19. februára 2008, že je vybavený technickými prostriedkami umožňujúcimi prijatie a spracovanie návrhov v elektronickej

podobe, a ďalšiemu oznámeniu z 5. marca 2008, že je možné prijať aj identické záložné kópie.

Za tohto stavu veci musí ústavný súd konštatovať, že bezprostrednou príčinou pretrvávania stavu právnej neistoty sťažovateľky týkajúcej sa ňou uplatňovaných majetkových práv preto nie je namietaná nečinnosť okresného súdu vo veciach jej elektronických podaní v období od 26. júla 2006 a v období od 19. októbra 2006, ale skutočnosť, že okresný súd objektívne v predmetných konaniach pokračovať nemôže, a to ani v takých elementárnych, ale nevyhnutných úkonoch, ako je doručenie návrhu na začatie konania ostatným účastníkom do vlastných rúk, čo vyplýva z § 79 ods. 4 OSP.

Náprava porušenia ústavnosti, ktorú sťažovateľka dosiahla, spočívajúca vo výroku nálezu sp. zn. II. ÚS 149/08 z 24. júna 2008 a nálezu sp. zn. IV. ÚS 35/08 zo 14. októbra 2008 o porušení jej práv podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru a výrok, ktorým ústavný súd prikázal okresnému súdu v predmetných veciach konať v súlade s príslušnými ustanoveniami Občianskeho súdneho poriadku, je v danej fáze konaní podľa názoru ústavného súdu primeraná a dostatočná.

Z organizovania postupu okresného súdu pri vybavovaní podaní doručených mu 26. júla 2006 a 19. októbra 2006 je zrejmé, že v dôsledku nedisponovania technickými prostriedkami na príjem podaní podaných elektronickými prostriedkami bola v jednotlivých konaniach vzhľadom na nemožnosť realizácie práva sťažovateľky podať návrh jedným zo spôsobov ustanovených zákonom okresným súdom porušená, resp. obmedzená dispozičná zásada konania.

Na druhej strane, sama sťažovateľka si musí byť vedomá skutočnosti, že neposkytnutie uvedených „DVD“ nosičov, ktoré obsahujú jej návrhy zaznamenané v elektronickej podobe, bráni ďalšiemu postupu okresného súdu v uvedených veciach ako „condicio sine qua non“, pričom nie je rozhodujúce, z akých dôvodov tak sťažovateľka dosiaľ neurobila alebo nemôže urobiť.

Intenzita právnej neistoty účastníka konania je spravidla vyjadrená jeho snahou o uplatnenie svojich práv spôsobom, ktorý je orgán rozhodujúci o jeho právach spôsobilý

akceptovať, ako aj snahou o využitie všetkých účinných prostriedkov na ich ochranu. Neposkytnutie súčinnosti sťažovateľkou spočívajúcej v nepredložení „DVD“ nosičov vedie k spochybneniu jej skutočného záujmu ako účastníčky konania o ochranu jej práv v konaniach pred okresným súdom a zároveň aj naozajstného dosiahnutia účelu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov, ktorým je odstránenie stavu jej právnej neistoty. Argument sťažovateľky, podľa ktorého „DVD“ nosiče nemôže predložiť, pretože ich musí poskytnúť ako dôkaz v konaní pred ESLP, nemá podľa názoru ústavného súdu potrebnú relevanciu vzhľadom na existenciu možnosti vyhotovenia ich kópií.

Z uvedeného vyplýva, že v súčasnosti existuje objektívna prekážka, pre ktorú okresný súd nemôže v predmetných právnych veciach sťažovateľky ďalej konať. Táto prekážka môže byť odstránená len súčinnosťou sťažovateľky, ktorá ju však okresnému súdu bez relevantného dôvodu nie je ochotná poskytnúť.

Ústavný súd vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti, ako aj s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku tohto konania dospel pri predbežnom prerokovaní sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde k záveru, že sťažnosť sťažovateľky je zjavne neopodstatnená. Z uvedeného dôvodu rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 2 výroku tohto uznesenia.

Ústavný súd nad rámec odôvodnenia uvádza, že pokiaľ by v budúcnosti v postupe okresného súdu dochádzalo k prietahom v konaní, sťažovateľke nič nebráni v tom, aby opätovne podala sťažnosť ústavnému súdu pre porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 127 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2009